

Ducha. Staj nam ton wulki Pad, a Schtraffu tajkeho Pada we Raini, we Lucjibariu, a jeho Gandjelach, we tej besbožnej Czrodzi Kora, Dathan a Abiram, a we dženšnich Wucjomnikach, derje psched Woczi. Wucz nas, so masch Kosnosz na Gordych, ale so ponizni Nadu pola tebe namykaju. Haj so je to ta najwetscha Czesz; jene Dзецzo Bože bydz, s Krystusom czerpicz, a tejsch wšwosim Czahu tam snim knezic. Schtoz hjejom tajkeho Doda nacinišim smy, teho je nam s Wutrobu zel, a kajemy so jeho jara. Ale runje kaj ty swojich Wucjomnikow sastorcziš nejšy tak tejsch nesastorcziš nas wet twojeho nadneho Woblecza. Naschej Woczi nedyrbitej wjazy sa tajkim sadacz. Za nebjeska Czesz dyrbi nam lubscha bydz, jako ta swjetna. Czesz je jeno Bad, kotryz so borsy suby; Bohastwo je sachodne, czohodla so tebi lubi? Wostaj Sswjetej Czesz, ta sajndze, kaj Dym, niech ma Bohastwo. Budjemy my štabi ktemu, da schak kwataj luba Duscha Krystus kam tezi Ruzy skiczi, nekondz so. Kwataj, kwataj, kaj so štuscha, a dzi jemu napschecziwo. Reč: Moj Jesu, smi me kšebi, da so derje pojndze tebi. Haj wucz me czinicz po twojej Wohli, pschetoz ty sy moj Boh, twoj dobry Duch wedz me po prawym Puczu. Ps. 143. Po poniznym Puczu niech nas wedze, pschetoz wet Natury my to kami nemožemy. Kromy sym ty chyt me wodzic, šlepy sym ach rošwjecz me. Njemy sym ty chyt kam ptodzic na Jasyl, schtoz dobre je, so bych tebi štuzit jeno, wjecznje kwalit twoje Meno. Haj niech me ton wedze, so bych so wzanyim Schtanczi nespscheshjenu. Esym ja Woschnosz, so bych na druhim knezit niz s Hordosju ale s Nadu. Esym ja wPrjedarskim Schtanczi: So by mi ton kami zylje kŠtuzenju, a kČerpenju byt, dokelz hewak niczo nepschistojnische neje hacz hordy Wotroczi teho ponizneho Knesa Jesuka bydz; Druhich kPoniznoszi napominacz, a so kam naduwacz. Esym ja wDomjazym Schtanczi, so bych wopomnit twoje Štowa: Ton wetschi bydz jako mlodsi, a ton wosebnischi jako Štuzomnik; runje kaj ty sy czinit. A dokelz nas to nasche dženšnische Sjenje dalje wuczi, da chjemy so s Muternosju stowarschic, a šebi Božu Nadu kšafowanju wuproschycz wejenym Krystusku, a Boh daj wjerjazym Wotze naschu.

Sjenje na Sswedžen Hohrjestpjeczja swjateje Marije, Luk. 22, v. 24 -- 30.

Swada so pak tejsch sbjenu bes Wucjomnikami, kotryz bes nimi dyrbjat sa najwetscheho dzeržany bydz. Won pak dzesche knim: Czi swjetni Kralojo kneza, a tym Moznym rjekaju nadni Kneza. Wam pak niz tak, ale ton wetschi bes wami dyrbi bydz, jako mlodsi, a ton wosebnischi, jako Štuzomnik. Pschetoz kotry je wetschi, ton, kiz sa Blidom šedzi, aby ton kiz šluzi? Neje temu pak, so ton kiz sa Blidom šedzi? Za pak sym šredza bes wami, jako Štuzomnik. Wy pak šze wobstajnje pschimni wostali we mojich Spyttowanjach. A ja chzu wam Kralestwo wotkasacz, kaj mi moj Wotz wotkasal je. So budzecz je iysz a picz sa mojim Blidom we mojim Kralestwi, a šedzic na Stolach, a šudzic te dwanacze Israelske Schlachty.

(Šff f) 2

šPriote